

have Udbyttebeskatning indført, bør man holde sig til dette Spørgsmaal alene og ikke ville benytte denne Leilighed til at faae Brændevinsafgiften forøget udover, hvad den faktisk er nu. Nu er den faktisk 16 Ore gjennemsnitlig pr. Pot Brændevin af 100 pCt. Styrke. Naar man vil indføre Udbyttebeskatning, burde man selvfølgelig ikke tillade nogle Brænderier at bruge den ene Beskatningsmaade og andre at bruge den anden. Der kan være Tale om, saaledes som der stod i tidligere Lovforslag, at tilstaa alle ældre Brænderier, alle bestaaende Brænderier, som ikke indføre væsentlige Forandringer, en Obergangsfrist. Det kunde der være Tale om, men at tillade dem for Tid og Evighed at benytte den gamle Maade ved Siden af den ny, det vil kun tilveiebringe en Forvirring, som vilde være uhenfigtsmæssig, og det vil bevare en Uliighed, som det netop er den ny Beskatnings Diemed at fjerne. Jeg har ved disse Bemærkninger villet antyde mit almindelige Standpunkt i denne Sag.

3. Forbindelse med denne Sag staar jo et Spørgsmaal, som ikke har sin Plads i nærværende Lovforslag, men i det Lovforslag, som følger efter det paa Dagsordenen, og jeg kunde have lyst til at omtale det i Forbindelse hermed, i alt Fald berøre det. Det er den Anvendelse, som den høitærede Minister har foreslaaet at give det forøgede Udbytte af Brændevinsbeskatningen. Det vilde unægtelig gjøre en Forhøielse af Brændevinsafgiften mere tiltalende, naar der dermed blev forbundet den Bestemmelse, at enten det hele eller en væsentlig Del af det forøgede Udbytte skulde tilflyde de Fattiges Kasse eller Understøttelsesklasserne i Landet eller i det Hele taget anvendes til et socialt og velgjørende Diemed. Jeg ser i denne Bestemmelse — ja jeg er saa dristig — en Tilnærmelse fra den ærede Finanzministers Side til den Grundføtning, vi her i Thinget have staaet paa, at Statskassen ikke bør være saa strængt lukket overfor den Art sociale og velgjørende Diemed, som den ærede Minister tidligere har villet, og jeg tror, at man fra alle Sider vil anerkjende den Tilnærmelse til Folkethingets Grundføtninger, som ligger dert, uden at jeg derfor tør være saa dristig at antage, at den høitærede Minister derved skulde være gaaet ind paa Folkethingets Grundføtning i dens fulde Omfang. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister vil trække meget skarpe Distinktioner mellem sit Standpunkt og Folkethingets Standpunkt, lige saa skarpe, som vi hørte i Gaar i en anden Sag, dersom jeg vovede en saadan Paastand. Smidlertid vil jeg dog

strax oplyse, at den Indrømmelse, som her ved gjøres, ikke er saa stor som den ser ud til. Naar der, som her, er Tale om at forhøie Afgiften fra 16 til 25 Ore pr. Pot af af 100 pCt. Styrke, vil det altsaa være en Forhøielse af $\frac{9}{16}$, altsaa en Forhøielse af over 50 pCt. — 56—57 pCt. Det vil give et ikke ganske ubetydeligt Beløb. Halvdelen deraf vil altsaa være en ret rundelig Sum. Det sees imidlertid, at det i det paagjældende Lovforslag er fastsat, at kun hvad der overstiger 2,800,000 Kroner, skal komme til lige Deling paa den nævnte Maade. Men Brændevinsafgiften har i det sidste Aar, om hvilket der foreligger Oplysning, ikke indbragt 2,300,000 Kroner, nemlig kun 2,289,000 Kroner. Det er altsaa over 500,000 Kroner af Overskudet, som Staten forlods tager, saa vil den fordele Resten. Jeg tror derfor ikke, man maa lægge saa meget dert, som det efter Ordene skulde synes. Dersom der af disse 2,289,000 Kroner var blevet svaret 25 Ore i Stedet for 16 Ore pr. Pot af 100 pCt. Styrke, vilde Afgiften have været omtrent $3\frac{1}{2}$ Million Kroner. Derfra maa altsaa 2,800,000 Kroner trækkes. Det bliver altsaa 700,000 Kroner, der kommer til Fordeling, og ikke mere. Hvorvidt man overhovedet bør gaa en saadan Vej, anser jeg for mit personlige Bedkommende for noget tvivlsomt. Jeg betragter det paa en vis Maade som et Stuffsystem, man indfører, naar man fastsætter, at, hvad en Afgift giver Mere end det og det Beløb, skal anvendes paa den og den Maade. Jeg betragter det som rigtigere, at Statskassen fra sit Synspunkt tager i Almindelighed: Jeg, Statskassen, vil anvende til det og det Diemed saa og saa Meget, altsaa den normerer det og lader det bero paa enkelte Afgifters Stigen og Falden. Forsaavidt man vil sætte en Art Understøttelse i Forbindelse med Brændevinsafgiften, vil det dog vistnok ligge nærmere at følge den Vej, som er fulgt i Sverig, at man lod Kommunerne tage en Afgift af Brændevinsudskjøttningen i et ganske anderledes Maal end hertilands, og staffe sig derved en Indtægt, som havde den nævnte Anvendelse. Det vilde forekomme mig at ligge nærmere. Hele dette Spørgsmaal finder jeg mig fra det Standpunkt, jeg tidligere fremsatte, mindre foranlediget til at gaa ind paa i dette Øjeblik; thi dersom man tog Brændevinsafgiftsloven paa den Maade, som jeg anser for den rigtige, nemlig at man skyder hele Afgiftsforhøielsen ud, bliver dette Spørgsmaal ikke aktuelt, faar ikke nogen umiddelbar Betydning. Jeg tror ogsaa, at dette Spørgsmaal trænger til en grundigere og nærmere Overveielse, inden vi tage Be-